

We
Serve

BULLETIN 289
JAARGANG 31 - MAART 2019

BESTUUR

President : Chris Geurink
Oud President : John Brands
1^e Vice President : Bart van der Laan
2^e Vice President : Theo Soontiëns
Secretaris : Peter Bob Peerenboom
Penningmeester : Bart Jaap Pull ter Gunne
Bankrekening : Rabobank: 15.75.77.066

SECRETARIAAT

Peter Bob Peerenboom : Nonnenmate 24
7006 CP Doetinchem
Telefoon : 0314-346096
E-mail : info@lionsclubdoetinchem.nl
Website : www.lionsclubdoetinchem.nl
Digitaal ledenboek : <https://lolas.lions.nl/logon>

BIJENKOMSTEN

Iedere maand : 1^e woensdag 19.45 uur Vergadering
3^e woensdag 18.00 uur Taphap
5^e woensdag 18.00 uur Taphap met

Plaats : Bistro de Kruisberg
Kruisbergseweg 172
7009 BT Doetinchem

Telefoon : 0314 - 324123
E-mail : info@dekruisberg.nl

- Bij verhindering voor de vergadering **altijd via de site afmelden**
- Bij verhindering voor de taphap **altijd** uiterlijk dinsdag vóór 20.00 uur **via de site afmelden**

Let op! Bij niet-tijdig afmelden zal € 14,50 in rekening worden gebracht ten behoeve van de fundraisingkas.

- Voor bijeenkomsten met Papillons opgeven of afmelden **zoals aangegeven op de uitnodiging**

WAT STAAT ER DEZE MAAND IN HET BULLETIN?

Pres(s)praat Maart 2012.....	4
Verslag Clubavond 7 maart 2012.....	7
Rob Harding vertelt.....	9
De Verjaardagskalender.....	15
Word Perfect.....	16
Commissies 2011-2012.....	17
Agenda 2011-2012.....	18

PRES(S)PRAAT MAART 2012

Beste Lionsvrienden,

Op onze internetsite stond “Winteractie”. De omschrijving was: “We gaan voor het eerst weer sinds vele jaren de handen uit de mouwen steken bij Arnold en Hascha op hun nieuwe adres aan de Munstermanstraat 9, 7061 GJ Terborg”. Het evenement was verdeeld over 2 dagen, te weten zaterdag 11 februari en zaterdag 25 februari, waarbij in verband met het overlijden van Koos Witkop de 2e dag is verschoven naar 10 maart. Vooraf even dit, de uitdraai “Evenement bekijken” geeft aan dat er bijzonder veel mensen niet hebben gereageerd. Dit moet anders. Het is toch een kleine moeite om even te laten weten of je al dan niet mee doet met een activiteit. Ook voor de activiteitencommissie is dat prettig, zodat men weet waarop men kan rekenen.

Op zaterdag 11 februari vertrok ik op tijd vanuit Doetinchem naar Silvolde. Het was een koude dag, doch het leek wel een zonnige dag te worden. Mijn streven was om op tijd te komen en dit is ook gelukt, zij het op het nippertje. Toen ik aankwam waren er (helaas) al 3 Lions aanwezig. Wim Frommé, Marnix Jansen Venneboer en de zoon van Herman en Mieke van de Broek. Ik heb al gezegd het was koud, dus het was ook koud. De sfeer was meteen gemoedelijk. Wij dronken eerst nog koffie, hoewel het al over de aanvangstijd was. Er zat een spanning in de groep. Uiteindelijk zijn er die ochtend ongeveer 14 à 15 mensen geweest. Toch een goede opkomst. Ik had mij voorgenomen om mij niet te bemoeien met de organisatie, dit valt voor mij niet mee. Ik was ook benieuwd of en hoe zo’n groep te werk gaat. Ik zag wel dat sommigen stiekem naar mij keken en wachtten op commando’s/instructies, doch ik heb dat doelbewust niet gedaan. Het waren met name Marnix en Arnold die de opdrachten gaven. Een ieder legde zich daarbij neer, hoewel ik op de gezichten kon zien dat sommigen daar wel wat moeite mee hadden.

Ik kwam zelf bij de buitengroep. Het voordeel van de buitengroep is dat je af en toe eens even rust kunt nemen, zonder dat meteen iemand je achter de broek zit. In eerste instantie hadden wij een aantal kruiwagens met lekke

banden. Ik weet niet of men al wel eens met een kruiwagen heeft gereden met een lekke band, maar dat valt niet mee. De kruiwagen heeft steeds de neiging om naar links of naar rechts af te zakken. Er werd op een gemoedelijke manier gewerkt. Voor zover ik heb begrepen heeft Herman van de Broek met name de bomen gezaagd. Een aantal boomdelen was zodanig dat dit in strijd kwam met de Arboretum om deze te beuren. Desondanks hebben wij dat toch gedaan. Bij de 2e winteractie bleek evenwel dat deze stamdelen zo groot waren dat ze zelfs niet te kloven waren. Na een tijd werd ik bevorderd, min of meer op eigen gezag, om het bos te bewerken, dat lag naast de toegangsweg van de woning naar Hascha en Arnold. Dat was een fijne periode. Ik kon het werk ook aanpassen aan mijn eigen tempo. Vrij laat in de ochtend hadden wij een koffiepauze. De sfeer zat er goed in en er werd veel gesproken. Er was over en weer wat kritiek over de werkwijze, doch dat bleef binnen de perken. Ingevolge de CAO voor de Bosindustrie hadden wij ook recht op een pauze van 3 kwartier. Dit hebben wij evenwel niet gehaald. Marnix zette er de turbo op en zei dat we weer moesten beginnen. Handschoenen aan, petten op, extra jassen aan e.d.. Wij met de bosploeg hadden alle boomstammen getransporteerd naar het zaagcentrum, waarbij Aart met name ook de logistiek deed voor wat betreft de opslag van het hout en het vervoer naar een overdekte open ruimte. Het was voor mij een hele eer om Aart te mogen helpen. Voorzichtig gaf ik hem nog wat tips, doch Aart sloeg deze in de wind en gaf vriendelijk doch dringend aan dat zijn manier van werken het beste was. Daarbij kwam een filosofische discussie op gang, voor zover het werk het toeliet, of Aart tegen gezag kan. Uiteindelijk heb ik besloten om mijn positie niet op het spel te zetten. Ongeveer om half 1 hadden wij het werk gedaan en kregen wij toestemming om ons weer naar de woning te begeven. Daar werd ons erwtensoepp aangeboden, van een zeer goede kwaliteit, en roggebroomd. Het was en het is een goede actie geweest. Het is leuk om met elkaar te werken, zodat men ook andere kanten van mensen ziet en waarbij op een natuurlijke manier met leden kan worden gesproken.

Op 9 maart zijn wij weer geweest en was ik wederom present. Marnix was er natuurlijk als voorzitter van de activiteitencommissie en ook Ruud Wink was er voor de 2e keer. Wellicht ben ik iemand nu vergeten, doch dat moet men mij maar niet euvel duiden. Ook die ochtend werd er, hoewel de groep wat

minder was, flink gewerkt. In afwijking van de 1e dag werd nu ook het hout gekloofd en mochten wij gebruik maken van de auto van Arnold met aanhangwagen om het hout op te halen. Dit inspireerde leden om de meest gevaarlijke toeren met die auto uit te voeren, waarbij ik blij was dat de auto heel bleef en niet ging kantelen. Ook deze ochtend was weer goed voor de moraal.

Tot slot laat ik nog weten dat wij een bewogen periode achter de rug hebben. Het overlijden van Koos Witkop. Tijdens de reguliere vergadering is aandacht aan hem besteed door onze club. Met een minuut stilte werd het overlijden van Koos herdacht. Door Bep Witkop werd ons een drankje aangeboden, dit via Jan van Iersel. Inmiddels heb ik bericht gekregen dat Toon van Oudheusden in het ziekenhuis ligt. Het gaat weer beter. Het zijn spannende weken geweest. Ons medeleven gaat ook uit naar hem en Carola.

Onlangs is in de reguliere vergadering nog aan de orde gekomen eventuele nieuwe leden. De ledencommissie is daar mee bezig. Op de desbetreffende avond werd door verschillende leden gememoreerd dat wij toch een stel leuke jonge leden erbij hebben gekregen, zodat een deel van de opdracht ook reeds is uitgevoerd.

Ik wens u allen een goede tijd toe en spreek uit "Jij en ik" en "Oeboentoe".

De President,
Chris Geurink.

VERSLAG CLUBAVOND 7 MAART 2012

Overlijden Koos Witkop

De president staat stil bij het overlijden van Koos Witkop. Geboren in Tweede Exloërmond, in de Veenkoloniën, was Koos in zijn werkzame leven Chef werkvoorbereiding bij de Provincie Gelderland, belast met de aanleg van wegen. Koos is in 1976 lid geworden van de Lions en was president in 1988-1989. Tijdens de TapHap van 16 november 2011 heeft Koos nog zijn 10 minuten verhaal gehouden. Hij genoot van de TapHap en de andere clubbijeekkomsten. Koos was een bescheiden man, ruimhartig en met gevoel voor humor. Koos is in besloten kring begraven. Aansluitend was er een moment van stilte ter nagedachtenis aan Koos.

Lief en leed

Henk Drost meldt dat Toon van Oudheusden op de hartbewaking is genomen. Toon is behoorlijk ziek.

Het oud-lid Pelgrom van Lent is overleden. Namens het bestuur zal een condoléance worden gestuurd.

Mededelingen

- Op 10 maart wordt er wederom gewerkt in het bos van Arnold.
- Op 16 maart organiseert de Rotary een benefietavond in Amphion.
- Op 21 maart is de TapHap met de 10 minuten van Arnold.
- Op 4 april vindt de clubavond plaats in de moskee/Turks centrum aan de Ds. van Dijkweg. Er komt een vermelding op de website. Jan van Iersel zal de bijeenkomst onder de aandacht brengen van LC Dorsten.
- De president en de 1e en 2e vice-president hebben overleg gehad met de voorzitter van de We Serve-commissie, Ruud Wink. Het was een nuttig overleg. In breder verband is het bestuur zich aan het oriënteren op de verschillende commissies binnen de club. Het huishoudelijk reglement kent commissies die er nu niet zijn maar waarvan het bestuur overweegt om die nieuw leven in te blazen.

Nieuws commissies

- Activiteitencommissie: op de zaterdag voor Pinksteren vindt het jaarlijkse uitstapje met LC Dorsten plaats.
- Jeugdcommissie: Namens onze club zijn er twee kandidaten aangemeld. Eén ervan is de kleinzoon van Jan Kruit, die als voorkeursbestemming Hawaï heeft gekozen.
- Ledencommissie: Er is een potentieel nieuw lid. Martin memoreert nog eens dat het aanbrengen van nieuwe leden een zorg voor de hele club moet zijn.
- Jumelagecommissie: Het concert van LC Dorsten is door onze club amper bezocht. De voorbereidingen voor de jeugduitwisseling zijn gaande.
- Interservicecommissie: op 12 april 2012 organiseert LC Isala in Ruurlo een bijeenkomst voor de gezamenlijke Doetinchemse lionsclubs. Er komt een activiteit met aansluitend een maaltijd, aanvang 17.00 uur. De kosten bedragen ca. € 25.

Jarigen

Vier leden vierden recent hun verjaardag: Jan Jurriëns (9 februari), Bert Lamers (17 februari), Henk Drost (24 februari) en Marnix Jansen Venneboer (1 maart).

Rondvraag

Naar aanleiding van het overlijden van Koos Witkop wordt door verschillende leden geconstateerd dat de telefooncirkel niet heeft gefunctioneerd. Tezamen met andere opmerkingen zal het bestuur zich hier over beraden.

Hans Kietselaer meldt dat de wijnactie is afgesloten en dat er dit jaar, in tegenstelling tot vorig jaar, geen dozen zijn zoekgeraakt.

ROB HARDING VERTELT

“(Levens) verhaal nieuw lid”, het staat sinds afgelopen zomer op de agenda van de februarivergadering. Koel en klinisch.

Hoe warm en hartelijk werd het verhaal dat Rob Harding ons voorschotelde. Uitgebreid, heel persoonlijk en niet van humor gespeend.

Gelukkig heeft hij zelf ook het nodige daarvan op papier gezet. Ik gebruik dat graag in cursief om de persoonlijke kleur te laten zien.

Rob komt uit een katholiek, Amsterdams gezin. Vader commercieel-administratief werkzaam in een handelsfirma, moeder, na hun huwelijk in 1943 (oorlogstijd), na de geboorte van de kinderen, meer dan fulltime huisvrouw. Gemeenschappelijke hobby was zingen, beiden lid van een koor. Muziek heeft ook een rol in Rob's leven gespeeld.

Rob is de jongste uit een gezin van 6 kinderen. Zoals niet ongebruikelijk kende katholieke families talloze zielen. Bijzonder bij de Harding-stam was dat er altijd een hechte band is gebleven tussen de familieleden. Des te opmerkelijker omdat er inmiddels 93 neven en nichten deel uitmaken van de familie. Jaarlijks werd er wel een reünie georganiseerd of ontmoette men elkaar tijdens begrafenissen. Muziek en zang speelden daarbij altijd wel een rol. Zelf is hij door zijn ouders in zijn jeugd voor de keus gesteld te kiezen tussen het kerkkoor of de taak van misdienaar. De keus was natuurlijk niet moeilijk, gelet de muzikale achtergrond die hem met de paplepel is ingegoten. Dat Rob een familiemens is blijkt als hij niet, zoals de meeste mensen in hun levensverhaal doen, begint met zijn opleiding. Nee, eerst komen de kinderen aan bod, zelfs nog voor zijn vrouw Els... Zoon Doris is in 1988 geboren. “Hij was bij het uitreiken van mijn HTS-diploma” verstoopt Rob enigszins cryptisch het *geheim* van zijn vaderschap. Zoonlief woont inmiddels in Utrecht. Heeft daar zijn bachelors Bouwkunde Architectuur aan de hogeschool Utrecht gedaan en later zijn Masters aan de TU Delft. In zijn jeugd heeft hij vaak rekening moeten houden met zijn zus Lenneke die in 1991 geboren is. Bij haar werd al vroeg het Tubereuze Sclerose Complex (TSC) geconstateerd. Een erfelijke aandoening, waarvan sommigen nauwelijks last hebben, anderen daarentegen geplaagd worden door verschillende aandoeningen, zoals epilepsie, nier- en huidproblemen en/of gedragsproblematiek. Helaas heeft dat bij Lenneke tot leerachterstand geleid en het laat zich raden dat een

dergelijke aandoening een grote wissel trekt op alle gezinsleden. Gelukkig is zij al sinds 4 jaar epilepsievrij. Inmiddels heeft zij een MBO-opleiding tot laborante gevolgd en doet zij nu de UNIT academie voor beeldende kunst in Nijmegen. (De UNIT is een academie voor jong uniek talent. Het is een

tweejarige dagopleiding voor beeldende kunst en vormgeving met aandacht voor het zelfstandig werken in de wereld van kunst, ontwerp en vormgeving.) Muziek is haar grote liefde, zij is een geweldig talent. Trots (maar wel terecht) vertelt Rob dat Lenneke met haar gitaar en zang mensen in vervoering kan brengen. (Wij wisten toen nog niet dat zij dat aan het eind van de avond ook werkelijk zou doen...) Wat haar plannen voor na de zomer zijn blijft nog even in het ongewisse. Rob heeft de kinderen samen met Els gekregen. Hij heeft haar leren kennen tijdens een zeiltocht in Denemarken. (Rob heeft in 1979 met een vriend de Klipper Stern gerenoveerd en heeft daarmee zeiltochten naar Denemarken georganiseerd, zodoende...) Zij is geboren in Medemblik, heeft psychologie gestudeerd in Utrecht en heeft gewerkt in de psychiatrie in Santpoort, het Sociaal Agogisch Centrum (SAC) in Amsterdam en tot 1991 bij het Riagg in Haarlem. Sinds 1998 heeft Els een eigen praktijk aan huis. Rob en Els zijn getrouwd in 1992.

Natuurlijk is ook Rob op de lagere school begonnen. Hij heeft daar een toch wel bijzondere herinnering aan:

“ Op de lagere school hadden we een schoolhoofd die in de 6e klas ook onze klassenleraar was. Ik respecteerde hem vooral omdat hij erg hard met zijn hand op tafel kon slaan, nee maar serieus, ik vond dat een prachtkerel, hij kon erg streng zijn maar was zeer oprecht en keek daarom erg tegen hem op. Nu zat zijn dochter ook bij mij in de klas en ik was straalverliefd op haar. Ook

tegen haar keek ik op maar dat was omdat zij een kop groter was. Het is nooit wat geworden. Toch is zij medebepalend geweest voor de keuze van mijn middelbare school: waar zij heen gaat, ga ik ook..." Zo belandde ik op het St. Nicolaaslyceum. Het was toen net een gemengde school geworden nadat het een mms was geweest. De nonnen liepen er nog in habijt rond".

Op die school kreeg hij al snel ook andere interesses. Zo heeft hij er zich intensief beziggehouden met de oprichting van een leerlingensoos. Na de middelbare school volgde hij een opleiding werktuigbouwkunde aan de MTS, gevolgd door een opleiding aan de HTS waar hij zich vooral bezig hield met de productieautomatisering. Later volgde nog een managementopleiding in Zweden.

Qua wonen is Rob nogal honkvast geweest. Een lange tijd, van 1963 tot 1995 in de Lomanstraat in het Amsterdamse Oud-Zuid en sinds 1995 in de Bonifaciusstraat in Doetinchem.

Hobby's heeft Ron er in overvloed op na gehouden. Uiteraard muziek, denk aan het kerkkoor. Niet alleen zang (klassiek, maar ook uitstapjes naar andere soorten), ook heeft hij blokfluit en klarinet gespeeld. Daarnaast heeft Rob een meer dan modale sportieve inslag. Tal van sporten heeft hij in de loop der jaren beoefend: roeien, tennis, schaatsen, zeilen en hardlopen. Bovendien is hij ook altijd wel een soort klusjesman geweest. Hij heeft oud papier en vodden opgehaald, heeft een krantenwijk gehad, de groenteman geholpen en was actief in de "burenhulp". Zie hier zijn eigen woorden:

"Ik ga weer terug naar een lang verleden en denk dat ik toen 15 of 16 jaar was. Ik was uitgekeken op de krantenwijk en bezorgen van bestellingen voor de groenteman en zin in vakken vullen had ik niet. Mijn oog viel op een advertentie in een plaatselijk sufferdje. Het Wijk-opbouw-orgaan Zuid van de gemeente Amsterdam was op zoek naar een klusjesman. Het was voor de afdeling burenhulp maar zou er wel voor betaald worden. Ik kan mij het eerste klusje nog goed herinneren. Ik werd gebeld en op pad gestuurd naar een adresje in de buurt. Ik er op uit met een van mijn vader geleende gereedschapskist. De voordeur stond open en er bleken in dit huis kamers verhuurd te worden door een hospita. De meneer woonde drie hoog achter en ik klopte op de deur. Er werd niet opengedaan maar de deur was wel los. Ik naar binnen en zag daar een oude meneer slapende in een luie stoel. Hij bleek te zijn overleden. Ik kreeg toen van burenhulp een boekenbon voor de schrik.

De klusjes varieerden van het repareren van een piepende deur, een kapotte deurbel, het vastzetten van een stopcontact, aanleggen verlengsnoeren, kleine reparatieklusjes dus. Maar vooral was het een aanleiding om iemand uit te nodigen voor een gezellig praatje.

Na verloop van tijd werd ik steeds meer gevraagd voor schilderwerk en grotere klusjes. Uiteindelijk is dit uitgegroeid tot het ombouwen van zolderkamers en het aanleggen van keukens en badkamers. Ik kon dit niet meer alleen en heb gedurende een aantal jaren met een vriend dit klusjesbedrijf voortgezet."

De handen uit de mouwen steken is van jongs af aan een vertrouwde activiteit voor Rob geweest. Genoemd zijn al het oud papier en de vodden, de krantenwijk, de groenteman en de burenhulp. Maar ook in de vakanties was hij een druk bezet baasje. Zo heeft hij gewerkt als jongste bediende op een kantoor en heeft hij niet gearzeld om schoonmaakwerkzaamheden te verrichten in kantoren. Wel heel apart was zijn ervaring bij de stadsreiniging van de gemeente Amsterdam:

"Stadsreiniging standplaats Linnäusstraat achter de Hema en gasopslag in Oost. 's Morgens om half acht vertrokken we met de Spijkstaal en waaierden de karretjes uit over Amsterdam Oost. De mannen waarmee ik er de eerste week op uit trok hadden stevast als eerste bestemming een groenteboer aan het Beukenplein waar afval geladen werd. Het eerste geld werd opgestreken en de eerste halve liter bier soldaat gemaakt. Het was nog geen half negen. Gedurende de dag werd er toch ook wel geveegd, door de één wat harder dan de ander maar vooral de hoeveelheid van verhalen die daar de ronde deden, hebben mij menig keer met rode oortjes doen rijden. Op zich niet het meest verrijkende werk maar toch was daar ook het wederzijds respect en het leren omgaan met een ander slag volk. Ik als jongetje uit Oud Zuid. Het gaf me nieuw inzicht in de mens."

Hoewel Rob tijdens zijn MTS en HTS tijd een eigen klusbedrijfje runde kwam het er vanzelfsprekend toch ook van dat er stage gelopen moest worden in het kader van de opleiding. Hij begint daarmee in 1986 bij Fokker Schiphol Oost. Het was de tijd van de F50 en F100. Hij kwam terecht op de lijmafdeling en later bij de onderhoudsdienst:

" Bij Fokker liep ik mee met de onderhoudsdienst en heb ik het bedrijf in alle uithoeken kunnen zien. Toen ik met monteurs meeliep, werd mij bij voorbaat

verweten dat ik ze toch wel weer zou vergeten als ik als hoogopgeleide een goede baan bij Fokker zou krijgen. Ik heb dit goed onthouden en altijd geprobeerd om met mensen op iedere functie binnen het bedrijf goed contact te hebben. Helaas was ik bij Fokker ook getuige van diefstal en heling. Ik vond dat afschuwelijk en heb mijn mening met betreffende personen wel gedeeld maar heb niemand verlinkt. Een duivels dilemma vond ik dat. Het zullen de uitwassen van de maatschappij zijn, die je helaas overal zult tegenkomen.”

Daarna volgde in 1987 en 1988 een stage bij Hoogovens Automation Systems. Hij kwam daar in aanraking met de automatisering van de productie, lasrobotica (een lasrobot is een robot -of eigenlijk eerder een robotarm- die gebruikt wordt voor laswerkzaamheden) en manipulatoren (Een manipulator (van het Latijnse manus voor hand) is een instrument dat als doel heeft om de menselijke hand te vervangen. Manipulatoren worden gebruikt waar de mens zelf niet in staat is te manipuleren.)

Daarna is Rob toe aan zijn eerste werkgever. Het werd Electrolux Constructor in Diemen waar hij van 1989 tot 1995 werkzaam was. Hij werkte daar als calculator en werkvoorbereider, later als projectengineer, projectmanager (semi)automatische magazijnsystemen en als hoofd van de technische dienst. *“Electrolux, bekend van witgoed en grootkeukenapparatuur. Heel vroeger uit eigen behoefte begonnen met het produceren van de eigen magazijn- en archiefstellingen. Dit werd de divisie Constructor. Een uit de hand gelopen hobby, zo zou je kunnen zeggen, waarmee Electrolux Constructor in de jaren dat ik daar werkte ruim 1500 mensen wereldwijd aan het werk hield. Met tien fabrieken in West-Europa en verkoopkantoren wereldwijd. Mijn eerste werkgever was het hoofdkantoor in Diemen.”*

Vervolgens gaat Rob van 1989 tot 2001 werken bij Lalesse Zevenaar als hoofd PM. (Na in 1970 gestart te zijn als Lalesse Staalbouw te Zevenaar ontwikkelt Lalesse zich onder Elektrolux Constructor en later Dexion van staalbouw en besturingsleverancier tot de huidige systeemleverancier voor magazijnsystemen.) Hij begeleidt daar diverse projecten in West-Europa en Azië. Diverse overnames raakten het bedrijf en na weer een volgende overname nam hij afscheid van het bedrijf.

Sindsdien is Rob werkzaam als zelfstandig adviseur en laat zich inhuren als een echte ZZP'er. Een stap waar hij nog steeds geen spijt van heeft gehad.

Na dit inkijkje in de levensloop van Rob geeft hij ook inzicht in de mens Rob. Hij vindt zichzelf vooral een selfmade man. Veel van zijn kennis heeft hij opgedaan via “leren door vragen maar ook learning by doing”. Hij is iemand die nieuwe avonturen durft aan te gaan en zal samenwerkingsverbanden die hij op zijn weg tegen komt optimaal benutten. Wat hij zeker niet vergeten zal is dat of je nu straatveger of directeur bent, het maakt niet uit: beiden kunnen boeiende personen zijn. Daarbij geldt dat het belangrijk is om bij de dag te leven en vooral zoveel mogelijk van het leven te genieten. Niet onbelangrijk om dat te kunnen is om datgene wat je doet ook met veel passie te doen.

De eigenschappen die het best bij hem passen zijn bescheidenheid, perfectionisme en oprechtheid. Vooraan staan is bepaald niet iets wat hij nastreeft. Bijna integendeel want “ik kan ervan genieten als andere mensen het naar de zin hebben”.

Zoals eerder gezegd werden wij ter afsluiting van zijn levensverhaal verrast met een zangoptreden van dochter Lenneke. Niet ten onrechte zei Rob dat zij mensen met haar stem in vervoering kan brengen. Zeker met een zelfgeschreven lied dat ondanks “het is nog niet helemaal af” met veel enthousiasme werd ontvangen.

HB

DE VERJAARDAGSKALENDER

DE AFGELOPEN MAAND

<i>1 maart 2012</i>	<i>Marnix Jansen Venneboer</i>	<i>65 jaar</i>
<i>9 maart 2012</i>	<i>John Brands</i>	<i>55 jaar</i>
<i>12 maart 2012</i>	<i>Jan Kruit</i>	<i>77 jaar</i>
<i>20 maart 2012</i>	<i>Tom Jacobs</i>	<i>56 jaar</i>

Alsnogmaals gefeliciteerd!

DE KOMENDE MAAND

<i>22 maart 2012</i>	<i>Theo Kamps</i>	<i>78 jaar</i>
<i>23 maart 2012</i>	<i>Henk Dijk</i>	<i>58 jaar</i>
<i>12 april 2012</i>	<i>Han Meibergen</i>	<i>65 jaar</i>

Fijne verjaardag alle drie!

WORD PERFECT

Niemand weet het en je kunt het ook niet zien maar dit bulletin is, net als de 61 bulletins hiervoor, gemaakt in een tekstverwerker die iedereen nog kent, maar niemand meer gebruikt.

Behalve ik.

Ik schaam me daar niet voor, maar ik loop er ook niet mee te koop. Bescheidenheid drijft mij meer.

Alsof ik een geheim met me meedraag. Zoals een vrouw de eerste dagen van haar zwangerschap kan glimlachen. Zo'n geheim.

Word Perfect.

Elke ochtend, wanneer ik de computer heb opgestart en alle icoontjes op de desktop staan waar ze horen te staan -de harde schijf maakt geen geluid meer- pak ik mijn muis uit het houdertje en klik dubbel op de vulpen van het WP-icoontje.

Het wonder ontvouwt zich.

Vingers dansen op het toetsenbord. Zelden of nooit aai ik de muis. Ontelbare toetsencombinaties sturen talloze macro's en automatische teksten aan. Inhouden worden opgemaakt, tellers geteld, kruisverwijzingen verbonden en hyperteksten gelinkt aan internetadressen.

God, wat ken ik je goed.

Soms, het zijn verschrikkelijke momenten, moet ik met MS Office werken. Word, niet voor niets zonder Perfect, doet zich aan mij voor als een krakend ruimtestation van Noordkoreaanse makelij. Elke logica daarin is mij vreemd. Niets wordt wat ik beoog te scheppen.

Moedeloos makend.

De tijd nadert, dat ik president zal zijn. En dientengevolge het bulletin niet meer zal maken. Een ander zal die taak overnemen, en dat zeker niet met mijn geliefde tekstverwerker doen. Het zal hem wel lukken. Denk ik.

Maar wie?

COMMISSIES 2011-2012

● **Activiteiten**

Marnix jansen Venneboer, voorzitter

Herman van den Broek, vice-voorzitter

Toon Gasseling

Hans Kietselaer

Jan Loggers

Kees van Wingerden

● **Bulletin & ICT**

Henk Breuker, voorzitter

Henk Drost, photo-officer 1

Henk Dijk

Marnix Jansen Venneboer, photo-officer 2

Han Meibergen, content officer

Bart-Jaap Pull ter Gunne, cartoon & Puzzle

Theo Soontiëns, bulletin

● **Interservice**

Toon Gasseling

Bert Lamers

● **Jeugd**

Tom Jacobs, voorzitter

Henk Dijk, vice-voorzitter

Gerard Roelofsen, vice-voorzitter

● **Jumelage**

Jan van Iersel, voorzitter

Henk Drost

Marnix Jansen Venneboer

Jan Kruit

Han Meibergen

● **Kascontrole**

Hans Kietselaer

Henk Drost

● **Leden**

Martin Liefink, voorzitter

John Brands

Kees van Steenbergen

Harco Kikkers

● **Tail Twisters**

Henk Dijk

Jan Jurriëns

● **We Serve**

Ruud Wink, voorzitter

Jan van Iersel, secretaris

Koos Kuiper

Jos Niesink

Ben Smeenk

Kees van Steenbergen

● **Privileged Members**

Rien ter Brugge

Hans Bruyn

Wim Frommé

Arnold van der Goot

Theo Kamps

Henk Kets

Jan Kruit

Toon van Oudheusden

Jan Thijssen

Koos Witkop

● **Members at Large**

Gerard Hehenkamp

■ **WE SERVE - Zorg**

Aart van Silfhout, voorzitter

Rien ter Brugge PM

Henk Drost

Wim Frommé PM

Jan van Iersel

Theo Kamps PM

Jan Kruit PM

Bart van der Laan

Martin Liefink

Jan Loggers

Hans de Vries

Kees van Wingerden

■ **Betrokken Doetinchem**

Toon Gasseling

Bert Lamers

AGENDA 2011-2012

7 september 2011	18.00 uur	Start seizoen "De Kelder"	
21 september	18:00 uur	Taphap (10 minuten Herman v.d. Boek)	
5 oktober 2011	20.00 uur	Kees van Wingerden; zijn verhaal	
19 oktober 2011	18.00 uur	Taphap (10 minuten Henk Breuker)	
2 november 2011	20.00 uur	Mr. P. Noppen, strafrechtadvocaat	
9 November 2011	09.00 uur	Bezoek Rechtbank Zutphen - max 25 pers (ovb)	
16 november 2011	18.00 uur	Taphap (10 minuten Koos Witkop)	
30 november 2011	18.00 uur	Taphap in Borghuis (5 ^e Woensdag)	
7 december 2011	20.00 uur	Verhaal nieuw lid	
21 december 2011	18.00 uur	Taphap (10 minuten Theo Kamps)	
7 januari 2012	16.00 uur	Nieuwjaarsbijeenkomst in De Kruisberg	
18 januari 2012	18:00 uur	Taphap (10 minuten nieuw lid)	
1 februari 2012	20.00 uur	W. Dekker, ex-wethouder, raadslid gemeente Ede	
15 februari 2012	18.00 uur	Taphap (10 minuten Wim Frommé)	
1 maart 2012	19.30 uur	Benefietconcert Dorsten	
7 maart 2012	20.00 uur	Verhaal nieuw lid	
21 maart 2012	18.00 uur	Taphap (10 minuten Arnold v.d. Goot)	
4 april 2012	20.00 uur	Moskee & Turks Cultureel Centrum	
18 april 2012	18.00 uur	Taphap (10 min Marnix Jansen Venneboer)	
2 mei 2012	20.00 uur	Vrije avond - Event. Verhalen over de oorlog	
16 Mei 2012	18.00 uur	Taphap (10 minuten Hans Bruyn)	
26 mei 2012	13.45 uur	Uitstapje met Dorsten naar Oosterbeek	
6 juni 2012	20.00 uur	Bezoek bij leden thuis (4 à 5 personen)	
20 juni 2012	18.00 uur	Bestuursoverdracht	
29 juni 2012	19.00 uur	Sommerfest Dorsten	
-